

URS FISCHER – "MARGUERITE DE PONTY" [2006-2008]

URS FISCHER –"A PLACE CALLED NOVOSIBIRSK" [2004]

**ARELIS
VOUTSINA 42 STREET
ZIP CODE 116 32,
ATHENS, GREECE**

elarelis5@gmail.com

[A] GREEK VERSION

URS FISCHER[A GUEST AND A HOST= A GHOST]

Ο Urs Fischer [Ζυρίχη, Ελβετία, 1973] στο έργο του "Face hole friend" [2003] [Παστέλ, ακρυλικό, μαρκαδόρος σε πολυεστερικό έλασμα και σε πλαίσιο από σύνθετη πολυουρεθάνη, γυαλί, χαρτόνι] μας παρουσιάζει το πρόσωπο ενός νεαρού άνδρός δίχως χαρακτηριστικά και με μόνη ένδειξη μια σεξουαλική οπή απροσδιορίστου φύλου και ταυτότητας. Το εν λόγω έργο αποτελεί ένα σχόλιο του καλλιτέχνη για το απρόσωπο των σεξουαλικών επαφών σήμερα και των πρακτικών του ομαδικού έρωτα [gang bang parties ή ménage a trois] ή και των απαγορευμένων σεξουαλικών απολαύσεων με υπέρτατο σκοπό την ηδονή. Αυτός ο φιληδονισμός και η αμφισεξουαλικότητα του συγκεκριμένου απρόσωπου προσώπου κορυφώνεται με την γυνή που ανοίγει διάπλατα την αγκαλιά της, για να δεχθεί τον νεαρό άνδρα ενώ το αγκίστρι στην ρώγα του δεξιού της στήθους υποδηλώνει την διάθεσή της για σαδομαζοχιστικό και kinky sex.

Το έργο του με τίτλο "Marguerite De Ponty" [2006-2008] [Αλουμινένιο εκμαγείο] εντυπωσιάζει με των επικών διαστάσεων τεράστιο μέγεθός του και την ανορθολογική διάταξη των μερών του προσώπου που απεικονίζει. Το τεράστιο βαθούλωμα στο άνω μέρος του μας ανάγει στον μύθο του πλατωνικού σπηλαιού, ενώ στο κάτω μέρος υπάρχει ενδεχομένως το δακτυλικό αποτύπωμα του καλλιτέχνη ως ένα είδος υπογραφής που όμως παραλλήλως θυμίζει κογχύλι και τον μύθο της αναδυόμενης Αφροδίτης. Συν τοις άλλοις οι σχηματιζόμενες, αδιάπλαστες φιγούρες και τα σύμβολα που έχουν απεικονισθεί διάσπαρτα σε πολλά σημεία του έργου μου φέρνουν στην μνήμη εικόνες από βραχογραφίες και πιο συγκεκριμένα μορφές απ' το σπήλαιο της Αλταμίρα. Στην ουσία είναι ένα καλλιτέχνημα παιχνίδι εξοχών και εσοχών, ενώ το ανθρώπινο οστόν στο κάτω μέρος της σύνθεσης συμβολίζει την φθαρτότητα των εγκόσμιων ενασχολήσεων.

Στο "Thank you, fuck you" [2007] ο καλλιτέχνης μας παρουσιάζει ένα αποδομημένο πλυντήριο [σύμβολο κάθαρσης] που στο άνω μέρος του έχει μια σκάλα που μοιάζει με άνθρωπο που το πατάει. Η σκάλα είναι σύμβολο της ανώτερης κοινωνικής ιεραρχίας που απ' ότι φαίνεται έχει την δύναμη να σταματάει τους μηχανισμούς κάθαρσής της. Το έργο φαντάζει τρομακτικά επίκαιρο για την ελληνική πολιτική πραγματικότητα που μαστίζεται από κάθε λογής πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα, ενώ το μαξιλάρι στο άνω μέρος της σκάλας επιβεβαιώνει την ράθυμη ζωή των μελών των οικονομικών και κοινωνικών ελίτ που ποδηγετούν τον μηχανισμό της δικαιοσύνης.

Στο έργο "Chair for a ghost" [2003] [Αμμοβολή, αλουμίνιο, μπογιά, βερνικόχρωμα, σύρμα] η καρέκλα, σύμβολο οικονομικής και πολιτικής εξουσίας εμφανίζεται σπασμένη από δεκάδες σημεία σε σημείο που είναι αδύνατον κάποιος να καθίσει επάνω της. Ο καλλιτέχνης επισημαίνει πως τα πρόσωπα που έχουν πολιτική, κοινωνική και οικονομική εξουσία ζουν σ' ένα κλίμα αβεβαιότητας και πως δεν γνωρίζουν αν και στο μέλλον θα 'ναι κάτοχοι αυτής.

Στα έργα "A place called Novosibirsk" [2004] [Αλουμινένιο εκμαγείο, ακρυλικό χρώμα, σιδερένια βέργα, κορδόνι, εποξειδική ρητίνη], "Gioran haidral" και "Broom" [2007] ο καλλιτέχνης μας παρουσιάζει ένα ομοίωμα εντέρου με την μορφή ενός μικρού παιδιού να πλαισιώνεται από μια σκούπα – εξωλογικό και μαγικό στοιχείο - που χωρίζει έναν καθρέφτη και μια δεύτερη να 'ναι συνενωμένη σ' ένα ροζ μπαλόνι. Το τελευταίο συμβολίζει τα παιδικά όνειρα που γίνονται πραγματικότητα δια μαγείας μέσω της διαδικασίας κάθαρσης που εκπροσωπεί η σκούπα. Η δεύτερη ερμηνεία του έργου έχει να κάνει με τις

ερωτικές φαντασιώσεις -όπως δείχνει το χρώμα του μπαλονιού- που αν μούνε στην τάξη και την οργάνωση που ορίζει η σκούπα θα γίνουν πραγματικότητα. Το ομοίωμα του εντέρου -που συμβολίζει τις σεξουαλικές διαστροφές και όντας το μακρύτερο σε μήκος ανθρώπινο όργανο - θα αποβάλλει κάθε τι περιττό και βλαβερό και η σκούπα θα ενεργήσει προς αυτήν την κατεύθυνση με επικοινωνιακό τρόπο. Τέλος το μπαλόκι ροζ χρώματος εκπέμπει στην ατμόσφαιρα έναν ρομαντισμό και ιδεαλισμό.

Στο έργο "The lock" [2007][Εκμαγείο πολυουρεθάνης, ατσάλινοι σωλήνες, ηλεκτρομαγνήτες] ο καλλιτέχνης μας μεταφέρει σ' ένα υποχθόνιο - όπως ορίζεται απ' την καρέκλα του Μετρό - ταξίδι [λόγω της βαλίτσας που είναι τοποθετημένη σ' αυτό]. Η τούρτα με το σαλιγκάρι και το κερί υποδηλώνουν πως το ταξίδι θα έχει μεν ταχύτητα αλλά θα είναι μακρό, γλυκό και με θρησκευτική κατάνυξη.

[B] ENGLISH VERSION

URS FISCHER[A GUEST AND A HOST= A GHOST]

Urs Fischer [Zurich, Switzerland, 1973] in his work "Face hole friend" [2003] [Pastel, acrylic paint, pigment marker on polyester foil in frame, of two compound polyurethane, glass and cardboard] introduces us a man's face with out any characteristics but only with the indication of a sexual hole by indeterminate sex and identity. The specific work is the artist's comment for the impersonal of the sexual contacts today, the practises of the group sex [gang bang parties or ménage a trois] or the forbidden sexual pleasures that have as an ultimate goal the hedonism. This voluptuousness and bisexuality of the specific impersonal person is being elevated by the woman whose hug is wide open as she waits to receive inside her this young man's penis, while the fish hook at her right chest's nipple, expresses a mood for sadomasochistic and kinky sex.

The work with general title "Marguerite De Ponty" [2006-2008] makes a huge impression with its epic dimensions enormous size and the unorthodox disposal of the faces' parts that depicts. The huge depression at the upper part leads us to the myth of the platonian cave, while at the down part there is possibly the artist's fingertips as a kind of signature that simultaneously reminds a cell and of course the legend of the dived Aphrodite. In addition to this the created undeveloped figures and their symbols that are being depicted and dotted in many parts of the work, bring on our memory images by cave paintings that were made by prehistoric men or figures that we met at the cave of Altamira. In reality it is an art game of cavities and projections, while the human bones at the down part of the composition symbolize the vanity of the inner cosmic issues.

In "Thank you, fuck you" [2007] the artist introduces us a washing machine [a symbol of purification] and at the upper part has a ladder that looks like to a person that tramples it. The ladder is a symbol of the higher social hierarchy and as it seems it has the force to stop the mechanisms of its

purification. The work seems to be modern for the Greek political reality which suffers from any kind of economic and political scandals, while the pillow at the upper part of the scale confirms the members' of economic and social elites lazy life that guide the mechanism of justice.

In his work "Chair for a ghost" [2003][Sand-cast aluminium, paint, lacquer and wire] the chair is a symbol of economic and political power and looks like to be broken in tens of parts in the point that it is quite impossible for someone to sit on it. The artist emphasizes that the persons who have a political, economic and social power live to a climate of uncertainty and that they do not know even if in the future they will become possessors of it.

In works such as "A place called Novosibirsk" [2004], "Gioran Haidral" and "Broom" [2007] the artist introduces us a model of intestine with the figure of a small child to be in a frame with a broom-a magical and extravagant element- that divides a mirror and a second figure to be united with a rose balloon. The last one symbolizes the child's dreams that become a reality by magic through the purification's procedure which the broom represents. The second interpretation of the work has to do with the erotic fantasies –as the color of the balloon shows-that if they are in order and well organized as the broom defines they will become soon reality. The model of intestine –that symbolizes the sexual perversions and indeed the longest human organ - will expel anything that is being considered as unnecessary or harmful and the broom will act to this direction by a constructive way. Lastly the rose balloon sends out in the atmosphere a romanticism and an idealism.

In his work "The lock" [2007] the artist transfers us to a subterranean trip-as the chair of the railway station defines- and due to the handbag that is being situated on it. The cake with the snail and the wax indicates that this trip will have a speed but it will be long, sweet and with a religious contrition.

[C] GREEK VERSION

URS FISCHER[FRACTURED FIGURE]

Προσωπικώς το «Bread House» (2006) του Urs Fischer[Ζυρίχη, Ελβετία, 1973] μου θυμίζει αρκετά τον γεωμετρικό ναό απ' την Περαχώρα του 8^{ου} αιώνα π.Χ. Αντί για πλινθόστρωση έχουμε μία οικία πλασμένη από άρτους που καλύπτουν το ξύλο. Οι άρτοι συμβολίζουν την ζωή και το γεγονός ότι καλύπτουν τα ξύλα τονίζει την ιδέα του καλλιτέχνη ότι η ζωή είναι υπεράνω της ύλης και την ξεπερνάει (βλέπε αθανασία της ψυχής). Το έργο χαρακτηρίζεται από μια αντινομία: ενώ το φωμί συμβολίζει την ζωή και την αφθονία ή

ίσως και τον I. Χριστό (ως Άρτος και Οίνος των πιστών) την ίδια στιγμή το σπίτι μοιάζει ερειπωμένο και εγκαταλελειμμένο. Μήπως πρόκειται για ένα σπίτι πλουσίων που όμως δεν έχει πίστη στην θρησκεία αφού την έχει εγκαταλείψει; Ή μήπως πάλι πρόκειται για ένα σπίτι μεγιστάνων που οι ίδιοι έχουν απαρνηθεί τον ελιτίστικο τρόπο ζωής τους και την υλικότητα για χάριν της πνευματικότητας;

Σε δύο μέρη χωρίζεται το έργο του Urs Fischer «What If the phone rings» (2003). Μία γυναίκα που παραπέμπει στα αγάλματα Βραγχίδη (570 π.Χ.) σε εδώλιο, σα να είναι κατηγορούμενη και με χαμηλωμένο το κεφάλι περιμένει την ετυμηγορία του άνδρα της. Το μεγαλύτερο μέρος του εγκεφάλου της έχει λιώσει σαν κερί, αφού αδυνατεί να σκεφθεί επιχειρήματα για την απόκρουση των κατηγοριών που της αποδίδονται σ' αυτή την δίκη την ερωτική. Το κάτω μέρος αρχίζει να σαπίζει υποδηλώνοντας ότι είναι κατηγορούμενη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Στην ίδια ατμόσφαιρα κινείται και το δεύτερο μέρος. Η γυναικεία γυμνή μορφή είναι ανάπηρη εγκεφαλικά. Τα μπούτια της χαρακωμένα και τα μαλλιά της κόκκινα ως αίμα. Δεν μπορεί ν' αντιδράσει όχι μόνον γιατί είναι από κερί αλλά γιατί τα χέρια της είναι κεκαλυμμένα από πάγο. Σε λίγο θα μεταμορφωθεί σε παγόβουνο ακολουθώντας την μοίρα της Δρυόπης αλλά με λίγο διαφορετικό τρόπο. Το κερί και ο πάγος υποδηλώνουν την αμηχανία και τον φόβο που νιώθει.

[D] ENGLISH VERSION

URS FISCHER[FRACTURED FIGURE]

According to my opinion Urs Fischer's work «Bread House» (2006)[Bread] reminds a lot the geometrical temple by the Perachora of the 8th century B.C. Instead of brick making we have a house made by breads that cover wood. The bread is the symbol of life and the fact that they cover woods emphasizes the artist's ideas for the superiority of life to the materiality[see soul's immortality theory.]The

work is being characterized by a contradiction: while the bread symbolizes life and abundance or Jesus Christ [as the bread and the wine of believers] at the same moment the house seems to be abandoned and deserted. Is it about a house of tycoons that they have refused their elitist way of life and the material things of life for spirituality?

Urs Fischer's installation «What If the phone rings» (2003)[3 candles, wax, pigment and wick] is being divided in 2 parts: a woman that is a reference to the statues of Braxidi[570 B. C] sitting on a witness chair, like she is being accused of crimes and with her hang head like she is waiting the final verdict. The most part of her brain is being melted as a wax because she is not capable to think arguments for the repulsion of the charges that are being attributed to her on this erotic trial. The down part become to rat, revealing that she is a defendant for a long time. The naked feminine shape is mentally retarded. Her thighs are being scratched and her hair is red as the blood. She can not react not only because she is made by wax but also because her hands are being covered by ice. In a few moments she could be transformed into an iceberg, following Dryopi's fate but with a totally different way. The wax and the ice reveal the perplexity and the fear that she felt.

DESTE FOUNDATION CENTRE FOR CONTEMPORARY ART

"FRACTURED FIGURE"

THE DESTE FOUNDATION
FILLELINON 11 STREET AND EM.PAPPA,
ZIP CODE 142 34,
NEA IONIA,
ATHENS,
GREECE

TELEPHONE NUMBER
+00 30 210-2758490

DIRECTOR AND PRESIDENT OF DESTE FOUNDATION

DAKIS IOANNOU

ADMINISTRATORS

REGINA ALIVISATOS

MARINA VRANOPOULOU

NATASHA POLYMEROPOULOU

info@deste.gr

<http://www.deste.gr>